

serne har i forhold til amerikanerne, ville Kina ikke have den vækst i deres økonomi, de har.

Det betyder på den anden side også, at Kina er med til at finansiere det amerikanske underskud på betalingsbalancen ved opkøb af amerikanske statspapirer. Kina og USA er bundet meget tæt sammen i økonomisk henseende. Og forholdet mellem USA og Kina er jo ikke kun et spørgsmål om Taiwan, det er et spørgsmål om et vidtgående økonomisk, teknisk samarbejde på mange, mange områder. Det synes jeg helt jeg har savnet i analysen af, hvad der foregår, og derfor har jeg haft lyst til at nævne det.

Jeg nævner det også, fordi jeg faktisk tror, at dette udviklede økonomiske samarbejde mellem Kina og USA er en væsentlig faktor i verdens tjeneste. De to lande er indbyrdes afhængige i vidt omfang, og det tror jeg er en stabiliserende faktor.

Som sagt, ligesom udenrigsministeren, og ligesom Venstre og Konservative og Socialdemokratiet afviser vi beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning):

Frank Aaen (EL): Nu har det jo været et gennemgående træk i debatten, at hvis embargoen skal ophæves, så er det i hvert fald ikke det rigtige tidspunkt at gøre det nu. Tidspunktet er altså vigtigt, og det skal i givet fald ske som følge af en konkret vurdering af udviklingen i f.eks. menneskerettighederne og andre spørgsmål i Kina.

Er hr. Niels Helveg Petersen så ikke enig i, at når det beror på en konkret vurdering af både tid og udvikling, må det være sådan, at regeringen, inden den giver tilsagn om ophævelse af våbenembargoen, igen kommer til Europaudvalget og beder om et mandat til at give den sådan en tilslutning?

(Kort bemærkning):

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har oplevet, at regeringen, både når det drejer sig om Det Udenrigspolitiske Nævn og Europaudvalget, med mellemrum har orienteret om den diskussion, der er foregået internt i EU. Og jeg forventer, at sådan vil det fortsat foregå.

(Kort bemærkning):

Frank Aaen (EL): Nu var jeg relativt præcis i mit spørgsmål, nemlig ikke om der skulle komme en orientering fra regeringen, men om Det Radikale Venstre synes, det er en god idé, at regeringen specifikt søger

om et mandat på det givne tidspunkt, hvor der skal træffes en beslutning om at ophæve våbenembargoen.

Jeg spørger, for hvis ikke vi kan få et klart svar på det, men får sådan et svar en gang til, som vi lige har hørt, så er det jo det samme som at sige, at Det Radikale Venstre har pantsat deres holdning til Kina og våbenembargoen hos regeringen.

(Kort bemærkning):

Niels Helveg Petersen (RV):

Det forholder sig jo så lykkeligt, at grundloven har taget meget klar stilling til dette spørgsmål: Forud for beslutninger af væsentlig betydning rådfører regeringen sig med Det Udenrigspolitiske Nævn.

(Kort bemærkning):

Martin Henriksen (DF):

Det, der bare har slået mig, er, at Det Radikale Venstre i alle andre sammenhænge taler ufatteligt varmt om rettigheder til hvermand, men når det så kommer til Kommunistkina, hvor der er arbejdslejre, genopdragelseslejre, hvor ytringsfriheden ikke har det for godt, og som tilmed er allieret med Nordkorea, som vel sådan set bryder alt, hvad der kan brydes, så er det, som om man så ikke taler så meget om de rettigheder. Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning):

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er også, fordi jeg synes, at spørgeren ikke har hørt rigtigt efter. Jeg erkender fuldstændig blankt og beklager, at der i Kina sker overtrædelser af menneskerettigheder. Og det er i øvrigt ikke noget, jeg har nøjedes med at sige her i Folketingssalen, det har jeg ved flere lejligheder også haft mulighed for at diskutere med kinesiske kolleger.

(Kort bemærkning):

Martin Henriksen (DF):

Jamen det må jeg næsten tage som, at Det Radikale Venstre i mange andre sammenhænge taler meget varmt om disse rettigheder, men når EU så kommer ind og lægger sig fast på en kurs, så følger man EU i stedet for at følge op på det, som i mange andre sammenhænge er Det Radikale Venstres opfattelse. Men fordi EU har lagt kursen i denne her sammenhæng, følger man efter. Kan man tolke det sådan?